

තුම්පත් රටා - 3

සිංහල සිරීත් විවේත්

c) Sumitha Publishers

ජේ. ඩීසානායක

කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ සිංහල අංශයේ සම්මානිත මහාචාර්ය

පැවුන

පෙර් වදන

1.	වැහැපි දෙයියේ කස පැවත දෙක්කුයි	1
2.	අවුරුද්දත් කිවිටු කිවිටු ඒරමුද මල් පොවිටු පොවිටු	8
3.	අදාළ පුද්‍ර දුවැන කැඩුව දෙකක් දියත්තා	25
4.	රජ්පුරුවෝ උඩයි උඩයි මිටි කොල්ලෝ ඩීමයි බීමයි	44
5.	දුං දුමටයි අගුරු මටයි මේ යන දුං කේර්විටෙටයි	56
6.	උතුම් තෙරුවන් බෙලෙන් වේවා සුවතිපති හට මංගලම්	68
7.	තනේ මුවන්ගේ කිරි සමග එක් කොට කනේ වක්කරං තද බඩ රුදුවට	80
8.	තණ්ඩලේ දෙන්නා දෙපාලේ දක්කනවා	95
	සූචිය	106

පෙර වදන

‘තුම්පත් රටා’ යන තමින් ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ සේවදේශීය සේවය ඔස්සේ තුන් අවුරුද්දකුත් තුන් මසක් ප්‍රචාරය වුණු වැඩ සටහන් අතුරින් තවත් අටක් මේ පොතින් ඉදිරිපත් කෙරේ. මේට කළින් මෙබඳ වැඩ සටහන් සමහරක් මූල් කොට ගෙන ‘සිංහල වෙහෙර විභාර’ හා ‘සිංහල බුදු සමය’ යන තමින් පොත් දෙකක් පළ කරන ලදී. මේ පළ වන්නේ මේ පොත් පෙළේ තුන්වැන්නයි.

‘සිංහල වෙහෙර විභාර’ නම් පොත මූලින්ම පළ වුණේ 1988 දිය. එහි දෙවෙනි මුද්‍රණය 1996 දි පළ විණ. එස්. ගොඩගේ මහතාගේ ප්‍රකාශනයක් වශයෙනි. ‘සිංහල බුදු සමය’ භාම් පොත පළ වුණාම් 1991 දිය. රජම් ඕ ඉතුණ නී බැගත සංස්ථාගේ උක්‍යතාවය එකායනි. ‘සිංහල සිරින් එරින්’ සංුච්චන් ඡල් ඇත් සංග්‍රහය නම් කෙළෙම්.

‘තුම්පත් රටා’ නම් වැඩ සටහන මුළුමනින්ම සිංහල සංස්කෘතිය අරබයා වෙන් වුවකි. සිංහල සංස්කෘතියෙහි විවිධ පැතිකඩ පොදු රසිකයාට හඳුන්වා දීම මේ වැඩ සටහන්වල අරමුණු විය. ‘සිංහල වෙහෙර විභාර’ නම් පොතින් ඉදිරිපත් කෙරුණෙන් අපේ රටේ රජ මහ විභාර හයක් පිළිබඳ තොරතුරුයි. ‘සිංහල බුදු සමය’ නම් පොතට එක් වුණේ සිංහල බුදු සසුන පිළිබඳ තොරතුරුයි.

මේ පොතට එක් කොට ඇත්තේ සිංහල සිරින් විරින් හා සම්බන්ධ වැඩ සටහන් අටකින් ඉදිරිපත් කෙරුණු තොරතුරුයි. ‘සිරින් විරින්’ යන පද දෙක වාරිතු හා වාරිතු යන පද දෙක හා බැඳෙයි. යම් කිසි සාරධීමයක් රැකිමට හෝ වෙනත් අරමුණක් ඉටු කර ගැනීමට හෝ සිතාමතාම කර ගෙන එන දේවල් ‘සිරින්’ හෙවත් ‘වාරිතු’ ද සිතාමතාම නොකරන දේවල් ‘විරින්’ හෙවත් ‘වාරිතු’ ද වෙයි.

සිංහල අලුත් අවුරුදු කාලයෙහිදී සිංහලයන් කරන දේවල් මෙන්ම නොකරන දේවල්ද රාජීයක් ඇත්තේය. අලුත් අවුරුදු උඩවෙන් පසු ලිඛෙන් පළමු වන වතුර බාල්දිය ලබා ගන්නට පෙර රේට යම් යම් වස්තු දැමීම සිරිතකි. නොනගතය නම් කාල පරිවිශේදය තුළදී ලිඛෙන් වතුර නොගැනීම විරිතකි. සිරිත් ඇසට පෙනේ; කනට ඇසේ. විරිත් ඇසට නොපෙනේ; කනට නෑසේ.

මෙහි එන පරිවිශේද නම් කොට ඇත්තේ ඒ ඒ පරිවිශේදවලම ඇතුළත් වන ජන කියමන් අනුසාරයෙනි. ඒ ඒ පරිවිශේදවලින් ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ කෙබඳ තොරතුරුද යන්න පිළිබඳ ඉගියක් මේ කියමන්වලින් ලැබේ.

නියං සමයට වැසි පල ලබා ගැනීමට සිංහලයන් කියන කරන දේ ‘වැහැපි දෙයේයෝ කසපැට දෙක්කූසි’ යන පරිවිශේදයෙහි දැක්වෙයි. එහෙන් මෙහි ඇතුළත් වන්නේ වැසි ඇති විට වැසි ලබා ගැමීමට කරන දේ එමක් නොවේ. වැසි ඇති මේ වැසි සංඛ්‍යා නී වේ මාදි බෞද්ධ ක්‍රිත් තුළු වාරිය ආදිය ගැනද තොරතුරු මෙහි අංග වෙයි.

සිංහල අලුත් අවුරුද්ද නිසා උපන් සිරිත් විරිත් ‘අවුරුද්දත් කිවු කිවු එරමුද මල් පොටු පොටු’ යන පරිවිශේදයෙහි එයි. පරණ අවුරුද්දෙදී මෙන්ම අලුත් අවුරුද්දෙදීත් කියන කරන දේවලට අමතරව ‘නොනගතේ’ නම් කාල පරිවිශේදයෙහිදී කරන නොකරන දේද මෙහි විස්තර වෙයි. ‘නොනගතේ’ යනු එක් අවුරුද්දකට වන් අයන් නැති කාල සීමාවක් නිසා එය සිතට බිඟ ගෙන දේ.

මමා අවධියේදී සිංහල දරුවන් කියන කරන දේ ‘අප්පුඩ් පුඩ් පුවත්තා කැවුව දෙකත් දියත්තා’ නම් පරිවිශේදයෙහි ඇතුළත් වෙයි. මවි තුරුලේ සිරින අවධියෙහි සිට සිංහල බසේ රිද්මය භදුනා ගන්නා කුඩා දරුවන් වයසින් වැඩෙන්ම සිය බස් වහර රිද්මයානුකුලට යොදන සැටි මෙහි විස්තර වෙයි. සිංහල දරු-වන්ගේ තිරමාණ ගක්තිය එමගින් හෙළි වෙයි.

සිංහල රජ්පුරුවන් නිසා උපන් සිරිත් විරිත් ‘රජ්පුරුවෝ උඩය උඩය - මටි කොල්ලෝ බිමය බිමය’ යන පරිවිශේදයෙහි

ඒක් වෙයි. රජක් යනු අසාමානා මිනිසේකි. මිනිසුන් අතර දෙවියෙකි. එබැවින් එබන්දෙකුගේ මහේකාකාහාවය ආරක්ෂා කොට ගනු වස් කරන කියන දේවල් මේ පරිවිශේෂයෙහි ඇතුළත් වෙයි. සිංහල ජනතාව 1815 වන තෙක් රජවරුන් විසින් පාලනය කරනු ලැබේ.

පස්වන පරිවිශේෂය පාරම්පරික සන්නිවේදන විධ විමසිල්ලට හසු කරයි. මේ පරිවිශේෂය හැඳින්වීම සඳහා යොඟ ගත් ‘දු දුමටයි අගුරු මටයි - මේ යන දු දු කෝට්ටෙටයි’ යන කියමන කුඩා දරුවන්ගේ ජන වහරේ එන්නති. ඇත අතිතයෙහිදී සන්නිවේදනය සඳහා දුම් හෝ දුම් ගොඩ යොඟ ගත් ආකාරය ඉන් හෙළි වේ. මේ පාරම්පරික සන්නිවේදනය කාලයාගේ ඇවැමෙන් වෙනස් විනු.

ඒවන ගමන් මගෙහි එන ඒක් සන්ධිස්ථානයක් විවාහයයි. තතිකඩ ව ඩුන් පිරිමියෙකුත් ගැහැනියකත් යුවති පති බවට පන් ව්‍යාපෘෂ්‍ය වූ විවාහ මංගලයෙහිදිය. මෙම එක්සෑරු සංක්‍රාන්ති දුවස්සේ තුන් නිභා එසේ මානුෂයාන් මනාදුයාන් ආරුණිකා ගැනීම අවශ්‍ය වෙයි. මේ මංගලයෙහිදී පැවැත්වෙන බොහෝ හෝ සිරිත් විරිත් මේ අරමුණින් ඇති වුණු ඒවා බව පෙනේ. ‘දකුම් තෙරුවන් බෙලෙන් වෛවා - යුවතිපති හට මංගලම්’ නම් පරිවිශේෂය විවාහ සිරිත් විරිත් පිළිබඳවය.

බඩ රැඳුවක් හැඳුණු කළේහි රට පිළියම් වශයෙන් කනට බෙත් වක් කරයි නම් එහි කිසියම් ගුප්ත බවක් ඇතේ. එය වෙදකමකට වඩා කෙමකට නැකම් කියයි. ‘කෙම්’ යනු කෙබඳ පිළියම් වෙසෙසක්දුයි පැහැදිලි කිරීම ‘තනේ මවුන්ගේ කිරී සමග එක් කොට - කනේ වක්කරං තද බඩ රැඳුවට’ නම් පරිවිශේෂයෙහි අරමුණයයි. කෙම්වලට ආවේණික පොදු ලක්ෂණ හෙළි කරන අතරම ඇතැම් රෝග සඳහා නිතර යෙදෙන කෙම් සමහරක්ද මෙහි දැක්වේ.

මෙහි අවසාන පරිවිශේෂය වෙන් වූයේ පැරණි කාලයෙහි සිදු වුණු ගමන් බිමන් පිළිබඳ තොරතුරු හෙළි කරනු පිණිසයි. එඟ ගිය ගමන් වර්ග ගැන මෙන්ම ඒ සඳහා යොඟ ගත් යාන

වාහන ගැනද තොරතුරු මෙහි ඉදිරිපත් කෙරේ. දුර බැහැර පලාත්වලට ගිය කරත්කරුවන් ගෙයන්ගේ හිත සුව පිණිස කළ කී දේ මෙහි විශේෂයෙන් සඳහන් වේ. එක් හරකෙකු අදින බර බෙඟ ගැනීම පිණිස ‘තණ්ඩලේ දෙන්නා දෙපාලේ දැක්කීම’ මහත් උපකාරයකි.

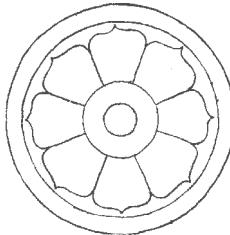
‘තම්පත් රටා’ වැඩ සටහන් මාලාව ඒ අවුරුදු තුනෙහිම ජනපියතම වැඩ සටහන වශයෙන් ග්‍රාවකයන් තෝරා තිබුණු බව ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ පර්යේෂණ අංශය එහි වාර්ෂික වාර්තාවල සඳහන් කොට තිබේ. පොදු ජනතාව ඒ වන විට වැඩියෙන්ම සවන් දෙමින් සිටියේ ධර්මදේශනාවට ය. ‘තුන්පත් රටා’ වැඩ සටහනින් ධර්මදේශනයේ අරමුණද ඉටු වූණු තියාවකි.

මේ වැඩ සටහන්, පොත් වශයෙන් මුද්‍රණය කොට පාසැල්වලට බෙඟ දීමට කටයුතු කරන බව එහා ප්‍රවාත්ති අමාත්‍යවරයා ව සෑරි ආ පන්ද නිස්ස (අර්චිස් මාත්‍රා පාඨා සහ) මෙතා ස පෙ 14 වැදි සි බව 1930 අක්‍රේ බැබර 21 වන දින ජුනායි නිල වාර්තාවේ 1826 පිටුවේ සඳහන් වේ. එහෙත් එවැන්නක් සිදු නුවුයෙන් ඒ සමහර වැඩ සටහන් මෙසේ මා විසින්ම පොත් බවට හරවන ලදී.

මේ පොත මුද්‍රණය කරන්නට භාර ගැනීමෙන් දේශෙන්දු සිරසුමන ගොඩගේ මහතා මට දැක්වූ අනුග්‍රහය බෙහෙවින් අගය කරමි. මෙහි කවරය සැලසුම් කරන ලද්දේ සමන් සිරවර්ධන මහතා විසිනි. මෙහි ‘පද’ බෙදීමේ දී ‘ද’, ‘ම’, ‘ය’, ‘සි’ වැනි තනි කළඳකුරින් පද වෙන් තොකෙරිණ. මෙහි තද කඩ අකුරින් ලියා ඇති පදවල ‘සූචියක්’ පොතේ අගට එකත් කොට ඇත. මේ පොත කියවා අගනා උපමදස් දුන් කුසුම්වද මගේ කෘතයූතාවන් සෙනෙහසන් හිමි වේ.

ජේ. ඩී. දිසානායක

2004 වැන්නේ සැප්තැම්බර මස පළමු වනඟ නුගේගොඩ පිටරස් පෙදසේ අංක 2ඒ නිවසෙහිදී.



වැහැපි දෙයිගෝ කස පැට දෙක්දුක්දයි

වැස්ස මිනිස් ජීවිතය කෙරේ එදන් බල පැ, අදන් හෙටත් බලපාන දහමකි. ගස් කොලං නියංචුවූ වී, පොලොව පැලිවලං පැලී, කුමුරු ඉරි තලා ගෙන යන නියං කාලයට වැස්සේ අය කාටත් දැනේ. සිංහල ගැමියෝ එදාට වලාකුලින් තොර නිල් අහස දෙස බිලා රැහැ බේඛේ නියං.

අහසට කඩුද අණවින කරපු	දෙවියෝ
පොලොවට දැමු බේගේ දනවා	දෙවියෝ
යායක රැව බලා වැඩ කරනා	දෙවියෝ
අද හෙට පමණ වැස්සක් වැහැපි	දෙවියෝ

(පහළ උෂ්‍යවී ජනකලී, ස. ජ. පුමනස්සකර බණ්ඩා 21 පිට)

එක් වරම අහස කඩ කර ගෙන එයි. වැහි ලේන්තු අහස පුරා ඉගිලෙති. හිටි හැරියේම මහා වැස්සක් කඩා වැවෙන්නේ

“හැම එ නියං එකඟ වැහි වලාවේ”

යන ජන කවිය මතක් කර දෙමිනි.

වැස්ස ඇති වන්නේ කෙසේදැයි අද අපි දනිමු. එහෙත් ආදිම මිනිස්සු එය නොදන්හ. තමන්ට තේරුම් ගත නොහැකි බොහෝ දේවල් සිදු වන්නේ ‘දෙවියන්’ නිසා යැයි මුව්‍ය ඇදඹුහ. දෙවියෝ තමන් කැමති විටක වැස්ස වැස්සුහ. තමන් කැමති විටක

වැසි නවත්වා නියග ඇති කළහ. වැස්ස දෙවියන්ගේ කැමැත්තෙන් සිදු වන්නක් නම්, දෙවියන් සතුටු වූ විට වැසි වැටෙයි; අසතුටු වූ විට හෝ කොප වූ විට වැසි නොවැටෙයි.

“වැහැපෑ දෙයේයෝ - කසපැං දෙක්ද්‍යායි”

යනුවෙන් ගැමි කවියෙකු දෙවියන්ට කන්නලවී කලේ මවුන් සතුටු වන පරිදි “කසපැං” හෙවත් කරුමිලාවක පැන් ද මවුන්ට පැවුරු කොට පුදන බවට ඇප වීමෙනි.

වැස්ස දෙවියන්ගේ කාරියක් නම් මවුන්ගේ සිත් රිදෙන පරිදි වැස්ස ගැන කතා කිරීමටත් ගැමියෝ බිය වූහ. මූහුදු යන සිංහලයෝ වැනි කොඩියක් එන විට අද පවා “වැස්ස වහිනවා” යයි නොකියති. ඒ වෙනුවට “ගගුල කරුණා කරනවා” යයි කියති. “කරුණා කරනවා” යන යෙදුම, ගැමියන්ගේ ගුද්ධා හක්තිය හා ඉපු තුවක් බව සිරිපා විජ්දනාකරුණේද දතිති.

වැස්ස දෙදි යාන්ත්‍රී ආක්ෂණන් මූල්‍ය මෙහෙයුම් යයිදි සමහරු සිතුහ. වැස්ස හැරියට මහ පොලොවට එන්නේ මේ දෙවියන් යයි මවුහු ඇදහුහ. මේ දෙවියන්ට “වස්ස වලාභක දෙවියෝ” “වරුණ දෙවියෝ” “මෙසවර්ණ දෙවියෝ” වැනි නම් යෙදිණි.

දෙවියන් සතුටු කොට වැස්ස වස්සවා ගැනීමේ අරමුණින් ඩිනි වුණු නොයෙක් පූජා විධ සිංහල ජන සංස්කෘතියෙහිද ඩමු වෙයි. මින් එකක් “පැං පෙරහැර” සි. රජරට ගැමියෝ අදත් නියං කාලයට පවත්වන මේ පෙරහැරේ අරමුණ වැසි පල ලබා ගැනීමයි. කිසියම් පෝය දිනක, ගැමියෝ එකතු වී තිසා වැවට යති. එතැනින් මැටි බදුන්වලට පැන් පුරවා ගෙන, හේවිසි සහිත පෙරහැරින්, උච්මලවට එති. “උච්මලව” යන්නෙන් රජරට ගැමියන් අදහස් කරන්නේ උච්මලවේ පිහිටි ජය ශ්‍රී මහා බෙංධ වංක්ෂයයි. එහිදි “ජය සිරිමා බෝ හාමුදුරුවන්” පැනින් නහවා වැස්ස ලබා දෙන ලෙස අයදිනි. බෝධිය නැඟැවීමේ සිරිත මුලින්ම ඇති වූයේ වැස්ස ලබා ගැනීමේ අරමුණින් යයි සිතිය හැකිය.